

EEN GRAMMY VOOR CHUCHO VALDÉS ? VOOR ZIJN HULDE AAN IRAKERE.

Juni 2018

De groep Irakere viert 45 jaar muziek, alhoewel de groep niet meer actief is. De directeur, Chucho Valdés, zoals de meeste leden van de groep, werkt verder op het concept van de beginjaren, een fusie van afro-cubaanse muziek en latin jazz. De legendarische groep was een pionnier van de afro-cubaanse jazz, aan de oorsprong van een musicale revolutie tijdens de jaren'70.

De groep bracht een nieuwe stijl in de populaire dansmuziek en in de afro-cubaanse jazz, met het inbrengen van een fusie van afrikaanse elementen en religieuze yorubazangen, via de studie van trommels zoals de batá, arará, yuka, de yoruba ritussen, geërft van de slaven, om ze te integreren in de populaire dansmuziek en de jazz. De groep zingt zowel in het spaans als in yoruba (Irakere betekent jungle in de yorubataal).

Irakere gaat het publiek tegemoet op 25 april 1973, in het stadion van Santiago de Cuba. Bijna alle musici zijn afkomstig uit het project van het Cubaans orkest voor moderne muziek (1967), onder de leiding van Armando Romeu. Een orkest met topmusici, echte reuzen van de muziek.

De groep gaat zich bevestigen tijdens het jazzfestival in Polen, in 1970. Zij ontmoeten er Dave Brubeck (1920-2012), de Amerikaanse jazzpianist en compositeur. Hij was verantwoordelijk voor de verspreiding in Los Angeles, waardoor Irakere in de top 5 van het internationaal classement belande. Irakere wordt vanaf dan uitgenodigd op alle « Big Leagues » van de jazzmuziek : het Newportfestival in 1978, de Carnegie Hall, Montreux in Zwitserland. De platenfirma CBS maakt een album met vijf van hun stukken : Juana 1600, Iya, Adagio van Mozart, Aguanile, en de live versie van de Misa Negra. De groep haalt ook een Grammy voor de beste latinmusic in de VS, met het album Irakere (Columbia 35655/cbsinc, New York).

Misa Negra (de zwarte mis) is een beetje het hymne van Irakere. Het is de open weg naar de fusie van jazz en Afrika. Chucho speelt er piano zoals een trommel, een menging van jazz en klassieke harmonie.

EEN GRAMMY VOOR CHUCHO VALDÉS ? VOOR ZIJN HULDE AAN IRAKERE.

Sinds 1963 werken Chucho Valdés en Leo Brouwer samen in het musikaal theater van Havana, met de mexicaan Alfonso Arau. Zij hebben beslist een concert te geven, een « populaire cultus », zij verwerken de gitaar van Leo Brouwer met de ritmes van Irakere, en voeren stukken uit van de Beatles, het Adagio van Mozart, Ernesto Lecuona (La comparsa), Abelardito Valdes (Danzon Almendra) en stukken van Chucho Valdés.

De creatieve stijl van Irakere komt van een universeel concept, over de grenzen heen van klassieke muziek, populaire muziek, jazz en folklore. Een muziek als eenmakend element en opening tussen culturen. De groep is een instelling geworden van de Cubaanse muziekwereld, een mijlpaal in de belangrijkste ontwikkelingen van de latin jazz. De groep had ook een Grammy Award bekomen in 1978, met de plaat « Live at Newport ». zenlihX[